

କେ. ନନ୍ଦକୁମାର

ବନାମ

ପରିଚାଳନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ଥାନ୍ଧାଇ ପେରିୟାର

ପରିବହନ ନିଗମ

ଫେବୃଆରୀ 14, 1996

[ଏସ. ପି. ଭରୁଚା ଏବଂ ଏସ. ବି. ମଜମୁଦାର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିସ୍ତୟ]

ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ, 1939:

ଧାରା 92-A — ଦୁର୍ଘଟଣା — ଦାବି — ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଏକ ସରଳ ପଠନରେ, ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବାପାଇଁ ଏପରି କୌଣସି ଆଧାର ନାହିଁ ଯେ କେବଳ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ହିଁ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦାବି କରିପାରିବେ ଯାହାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ କିମ୍ବା ସ୍ଥାୟୀ ଅକ୍ଷମତା ପଛରେ ନିଜର କୌଣସି ଅବହେଳା ନଥିଲା ।

ଗୁଜରାଟ ରାଜ୍ୟ ସଡ଼କ ପରିବହନ ନିଗମ, ଅହମ୍ମଦାବାଦ ବନାମ ରମଣଭାଇ ପ୍ରଭାତିଭାଇ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, [1987] 3 ଏସସିସି 234 ଏବଂ ମିନୁ ବି. ମେହେଟା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବନାମ ବାଳକ୍ରୀଷ୍ଣ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ନାୟାର ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, [1977] 2 ଏସସିସି 441, ମାମଲାକୁ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର: ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3356/1992

20.9.92 ତାରିଖରେ ମାନ୍ଦ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସି. ଏମ୍. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 694/1991 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ଆସିଛି ।

ଭି. ବାଲଚନ୍ଦ୍ରନ ଏବଂ ଭି. ରାମସୁବ୍ରହ୍ମଣ୍ୟମ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଅରୁଣା ମାଥୁର ଏବଂ ଏ. ମାରିୟାରପୁଥମ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ଆବେଦନକାରୀ 1987 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 15 ତାରିଖରେ ଏକ ମୋଟର ଯାନ ଦୁର୍ଘଟଣାରେ ଆହତ ହୋଇଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ଚଳାଉଥିବା ମୋଟର ସାଇକେଲ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କର ଏକ ବସ୍ ମଧ୍ୟରେ ଧକ୍କା ହେବା କାରଣରୁ ଏହି ଦୁର୍ଘଟଣା ଘଟିଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ମୋଟର ଯାନ ଦୁର୍ଘଟଣା ଦାବି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ମାନ୍ଦ୍ରାସଙ୍କ ପାଖରେ ଏକ ଦାବି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଠାରୁ 2,00,000/- ଟଙ୍କା କ୍ଷତିପୂରଣ ମାଗିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତା ଏହି ଦାବିକୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ହିଁ ଅବହେଳା କରିଥିଲେ । ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷର ମାମଲାକୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆବେଦନରେ କାଏମ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଏବେ ବିରୋଧ କରାଯାଇନାହିଁ ।

ଦୁର୍ଘଟଣାର ପରିଣାମ ସ୍ବରୂପ ଆବେଦନକାରୀ ସ୍ଥାୟୀ ଅକ୍ଷମତାର ଶିକାର ହୋଇଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଥିଲା ଏବଂ ଏହା ବିଷୟାଧିନ ନୁହେଁ । ବିଚାରାଧୀନ ଆବେଦନରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଯେଉଁ ବିଷୟ ରହିଛି ତାହା ହେଉଛି ଯେ, ତଥାପି, ସେହି ଆବେଦନକାରୀ ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ, 1989 ର ଧାରା 92-A ଅନୁଯାୟୀ "ଦୋଷ ବିହୀନ କ୍ଷତିପୂରଣ" ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀ ଏହି କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନଥିଲେ କାରଣ ସେ ଅବହେଳା କରିଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଥିଲା । ଏହା ସଂଶୋଧନ ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ କାରଣର ବିବରଣୀ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲା, ଯାହା ଆଧାରରେ ଅଧ୍ୟାୟ VII-A ରେ ଧାରା 92-A କୁ ସାମିଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ମାନ୍ୟବର ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ବାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ଗୁଜରାଟ ରାଜ୍ୟ ସଡ଼କ ପରିବହନ ନିଗମ, ଅହମ୍ମଦାବାଦ ବନାମ ରମଣଭାଇ ପ୍ରଭାତଭାଇ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ [1987] 3 ଏସସିସି 234 ଓ ମିନୁ ବି. ମେହେଟ୍ଟା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବନାମ ବାଲକୃଷ୍ଣା ରାମଚନ୍ଦ୍ର ନାୟାର ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ [1977] 2 ଏସସିସି 441 ମାମଲାର ରାୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଏହା ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଧାରା 92-A ର ପ୍ରାବଧାନ କେବଳ ସେତିକିବେଳେ ଲାଗୁ ହେବ ମାମଲା ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି ଯେତେବେଳେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ଆହତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ତରଫରୁ କୌଣସି ଅବହେଳା ହୋଇନଥିବ ।

ଧାରା 92-A କୁ ଏହିପରି ପାଠକରାଯାଏ:

"ଧାରା 92-A. କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ କୌଣସି ଦୋଷ ନଥିବା ନୀତି ଆଧାରରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଦାୟିତ୍ବ - (1) ଯଦି ଏକ କିମ୍ବା ଏକାଧିକ ମୋଟର ଯାନ ବ୍ୟବହାର ଯୋଗୁଁ କୌଣସି ଦୁର୍ଘଟଣା ଘଟେ ଏବଂ ସେଥିରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ କିମ୍ବା ସେ ସ୍ଥାୟୀ ଭାବେ ଅକ୍ଷମ ହୋଇଯାନ୍ତି କିମ୍ବା ମାମଲା ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି ସେହି ଗାଡ଼ିର ମାଲିକ କିମ୍ବା ଗାଡ଼ିଗୁଡ଼ିକର ମାଲିକମାନେ ମିଳିତ ଭାବେ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ସେହି ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ବା ଅକ୍ଷମତା ପାଇଁ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ରହିବେ ।

(2) କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉପଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ ଯେଉଁ କ୍ଷତିପୂରଣ ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ, ତାହା ପନ୍ଦର ହଜାର ଟଙ୍କାର ଏକ ସ୍ଥିର ରାଶି ହେବ ଏବଂ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସ୍ଥାୟୀ ଅକ୍ଷମତା କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେହି ଉପଧାରା ଅଧୀନରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାକୁ ଥିବା କ୍ଷତିପୂରଣ ରାଶି ସାତ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶହ ଟଙ୍କାର ଏକ ସ୍ଥିର ରାଶି ହେବ ।

(3) ଉପ-ଧାରା (1) ଅଧୀନରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇଁ କରାଯାଇଥିବା ଯେକୌଣସି ଦାବିରେ, ସମ୍ପୃକ୍ତ ଗାଡ଼ି କିମ୍ବା ଗାଡ଼ିଗୁଡ଼ିକର ମାଲିକ ବା ମାଲିକମାନଙ୍କର ଅଥବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର କୌଣସି ବେଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟ, ଅବହେଳା ବା ତ୍ରୁଟି ଯୋଗୁଁ ହିଁ ଏହି ମୃତ୍ୟୁ କିମ୍ବା ସ୍ଥାୟୀ ଅକ୍ଷମତା ଘଟିଛି ବୋଲି ଅଦାଲତରେ ଦର୍ଶାଇବା କିମ୍ବା ପ୍ରମାଣ କରିବା ଦାବିଦାରଙ୍କ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ହେବ ନାହିଁ ।

(4) ଉପ-ଧାରା (1) ଅଧୀନରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇଁ କରାଯାଇଥିବା ଏକ ଦାବି, ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ କିମ୍ବା ସ୍ଥାୟୀ ଅକ୍ଷମତାପାଇଁ ଦାବି କରାଯାଇଛି, ତାଙ୍କର କୌଣସି ଭୁଲ କାର୍ଯ୍ୟ, ଅବହେଳା କିମ୍ବା ତ୍ରୁଟି ହେତୁ ଖାରଜ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ; କିମ୍ବା ସେହି ମୃତ୍ୟୁ ବା ସ୍ଥାୟୀ ଅକ୍ଷମତା ପାଇଁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଦାୟିତ୍ବର ଅଂଶ ଆଧାରରେ ମିଳିବାକୁ ଥିବା କ୍ଷତିପୂରଣର ପରିମାଣକୁ ହ୍ରାସ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।"

ଧାରା 92-A ର ଉପଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ, ଗାଡ଼ି ଚାଳନା ଜନିତ ଦୁର୍ଘଟଣା ଯୋଗୁଁ ଯଦି କାହାର ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ କିମ୍ବା କେହି ସ୍ଥାୟୀ ଭାବେ ଅକ୍ଷମ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦେବା ପାଇଁ ଗାଡ଼ିର ମାଲିକଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଦାୟିତ୍ବ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଉପଧାରା (3) କାରଣରୁ, ଦାବିଦାର ଯୁକ୍ତି କରିବା କିମ୍ବା ଏହା ପ୍ରମାଣ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ଯେ ମୃତ୍ୟୁ କିମ୍ବା ଅକ୍ଷମତା ଏକ ଭୁଲ କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା ମାଲିକ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅବହେଳା କିମ୍ବା ଦୋଷ ଯୋଗୁଁ

ହୋଇଥିଲା । ଉପଧାରା (4) ଦୁଇଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ । ପ୍ରଥମ ଭାଗରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ହି ଧାରା ଅଧୀନରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇଁ କରାଯାଇଥିବା ଦାବି ଖାରଜ ହେବ ନାହିଁ, ଯଦିଓ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବା ବା ସ୍ଥାୟୀ ଭାବେ ଅକ୍ଷମ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର କୌଣସି ଭୁଲ୍ କାର୍ଯ୍ୟ, ଅବହେଳା କିମ୍ବା ତ୍ରୁଟି ଥାଏ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଭାଗରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ଯଦି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବା କିମ୍ବା ସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ଅକ୍ଷମ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ମୃତ୍ୟୁ ବା ଅକ୍ଷମତା ପାଇଁ କିଛି ପରିମାଣରେ ଦାୟୀ ଥାଆନ୍ତି, ତଥାପି କ୍ଷତିପୂରଣର ପରିମାଣକୁ ହ୍ରାସ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

ତେଣୁ, ଧାରା 92-A ର ଏକ ସରଳ ପଠନରେ, ବିଶେଷ କରି, ଏହା କହିବାର କୌଣସି ଆଧାର ନାହିଁ ଯେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବା କିମ୍ବା ସ୍ଥାୟୀ ଭାବେ ଅକ୍ଷମ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ନିଜେ ଅବହେଳା କରି ନଥିଲେ ହିଁ କେବଳ ଏହି ଧାରା ଅଧୀନରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦାବି କରାଯାଇପାରିବ । ବ୍ୟବସ୍ଥା ସ୍ପଷ୍ଟ ଥିବାରୁ, ଏହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପାଇଁ କୌଣସି ବାହ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ ଯେପରିକି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ କାରଣର ବିବରଣୀର ଆବଶ୍ୟକତା ନଥିଲା ।

ରମଣଭାଇ ପ୍ରଭାତଭାଇ (ଉପରୋକ୍ତ) ଙ୍କ ମାମଲାରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ମୁଖ୍ୟତଃ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ବିଚାର କରିଥିଲା ଯେ ମୋଟର ଯାନ ଦୁର୍ଘଟଣାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଭାଇ ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ, 1939 ର ଧାରା 110-D ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦାବି କରିପାରିବେ କି ନାହିଁ । ରାୟର ପାରା 10 ରେ ଏହାକୁ ଏହିପରି ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରାଯାଇଥିଲା ।"

"..... ପଥଚାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ, ମୋଟର ଯାନ ଗାଡ଼ିଗୁଡ଼ିକର ବ୍ୟବହାର ଯୋଗୁଁ ଏହି ଦେଶର ରାସ୍ତାଗୁଡ଼ିକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିପଜ୍ଜନକ ହୋଇପଡ଼ିଛି । 'ଦୁର୍ଘଟଣା ଘଟାଇ ପଳାୟନ' ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ ଯେଉଁଠାରେ ଦୁର୍ଘଟଣା ଘଟାଇଥିବା ଗାଡ଼ି ଚାଳକମାନେ ଚିହ୍ନଟ ହୋଇନାହାନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକର ସଂଖ୍ୟା କ୍ରମାଗତ ଭାବେ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଛି । ଯଦି ଜଣେ ପଥଚାରୀ ତାଙ୍କ ଡ୍ରାଇଭର ଅବହେଳା ନକରି ଜଣେ ମୋଟର ଚାଳକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆହତ କିମ୍ବା ନିହତ ହୁଅନ୍ତି, ଅବହେଳାପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ହେଉ କିମ୍ବା ନ ହେଉ, ମାମଲା ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, ସେ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧିମାନେ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବା ଉଚିତ ଯଦି ସାମାଜିକ ନ୍ୟାୟର ନୀତିର କୌଣସି ଅର୍ଥ ଥାଏ । ସତ୍ତ୍ୱେ ଦୁର୍ଘଟଣାରେ ହେଉଥିବା ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ଆହତ ଜନିତ ଘଟଣା ପ୍ରତି ସମାଜର ଦାୟିତ୍ୱକୁ କିଛି ମାତ୍ରାରେ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ, ମୋଟର ଯାନ ଦୁର୍ଘଟଣାରୁ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା କ୍ଷତିପୂରଣର ଦାୟିତ୍ୱକୁ ତ୍ରୁଟି ବିହୀନ ଦାୟିତ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ କ୍ରମାଗତ ଭାବେ ଆନ୍ଦୋଳନ ଜାରି ରହିଛି । ଭାରତୀୟ ବିଧି ଆନ୍ଦୋଳନ ସୁପାରିଶ କ୍ରମେ ଉପରୋକ୍ତ ସାମାଜିକ ଦାବିକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଅଧିନିୟମରେ ଅଧ୍ୟାୟ VII-A କୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଧାରା 92-A ରୁ 92-E ଅଧ୍ୟାୟ VII-A ରେ ରହିଛି । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 92-E ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ ଅଧ୍ୟାୟ VII-A ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଆଇନର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ କିମ୍ବା ବର୍ତ୍ତମାନ ବଳବତ୍ତର ଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଇନରେ ଯାହା କିଛି ରହିଛି ତାହା ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ହେବ । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 22-A ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ କିମ୍ବା ସ୍ଥାୟୀ ଅକ୍ଷମତା, ଏକ ମୋଟର ଯାନ କିମ୍ବା ମୋଟର ଯାନର ଗୁଡ଼ିକର ବ୍ୟବହାରରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଦୁର୍ଘଟଣା କାରଣରୁ ହୋଇଛି, ତେବେ ଯାନର ମାଲିକ, କିମ୍ବା, , ଯାନର ମାଲିକମାନେ, ମାମଲା ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, ମିଳିତ ଭାବରେ ଏବଂ ପୃଥକ ଭାବରେ, ଉକ୍ତ ଧାରାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଏପରି ମୃତ୍ୟୁ କିମ୍ବା ଅକ୍ଷମତା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦେବାକୁ ଦାୟୀ ରହିବେ....."

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଗୁରୁତ୍ଵାରୋପ କରାଯାଇଥିବା ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ରେଖାଙ୍କିତ କରାଯାଇଛି । ଏହି ପାରାଟି ଧାରା 92-A ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ ନାହିଁ; ଯେଉଁ ବାକ୍ୟରେ ରେଖାଙ୍କିତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ରହିଛି, ତାହା ସାମାଜିକ ନ୍ୟାୟର ଏକ ନୀତିର ବିବୃତି ଅଟେ ।

ମିନୁ ବି. ମେହେଟ୍ଟା ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ଚାଲକ୍ରୀଷ୍ଣ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ନାୟାର ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ (ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନରେ) ମାମଲାରେ, ନିଆଯାଇଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତି, ବିଧାନରେ ଧାରା 92-A ସାମିଲ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ତେଣୁ ଏହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାରେ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ ।

ଆବେଦନକାରୀ ଧାରା 92-A ର ପ୍ରାବଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ସୁବିଧା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଏବଂ ସ୍ଥାୟୀ ଅକ୍ଷମତା ପାଇଁ ସେଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଥିବା 7,500/- ଟଙ୍କାର କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା । ବିଚାରାଧୀନ ଆବେଦନରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରାଗଲା । ଉତ୍ତରଦାତା, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ 7,500/- ଟଙ୍କାର କ୍ଷତିପୂରଣ ଦେବା ସହିତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦାବି ଆବେଦନ ଦାଖଲ ଦିନଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଟଙ୍କା ପରିଶୋଧ କିମ୍ବା ଆଦାୟ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାର୍ଷିକ 12 ଶତକଡ଼ା ହାରରେ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

ଖର୍ଚ୍ଚ ବାବଦରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଜି. ଏନ୍.

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ଶ୍ରୀ ଜଗାଧାରୀ ସେଠୀ

ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ), ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।